

sosyalist işçi

www.sosyalistisci.org

DEVİRİMCİ ANTİKAPİTALİST HAFTALIK GAZETE

Sayı 439 ■ 23 Mayıs 2012 ■ Fiyatı: 25 krş.

Memurla alay etmeyin

“Kriz Türkiye’yi vurmadı”, “Kriz bu defa Türkiye’ye değmeyecek. Tüm önlemler alındı”, “İhracat artıyor”, “Bütçe açığı kapatılıyor, siz aylık verile-re değil yıllık eğilime bakın!”, “Türkiye dünyanın en hızlı büyüyen ikinci ülkesi”.

Bütün bunlarla anlatılan “gelişen bir Türkiye”. Eğer bütün bunlar doğruysa o takdirde bu gelişmeden neden emekçiler, çalışanlar da yararlanmıyor?

Türkiye ekonomisinin yılda yüzde 8,5 büyüdüğü söylenirken hükümet memurlara yüzde 3+3 öneriyor. Daha sonra bu öneri yüzde 0,5 arttırıldı! Memur sendikaları haklı olarak bu öneriyi reddediyor.

Büyüme-gelişme edebiyatına karşın, enflasyon yüzde 10’un üzerine çıkmış durumda ve her ay artıyor. Enflasyonun yüzde 10-11 olduğu koşullarda memurlara verilen yüzde 3-3,5 ücret artışı aslında memur maaşlarının fiilen kesilmesi demektir.

Aslında bunu kabul eden hükümet yetkilileri “Böyle yapmazsak Yunanistan gibi oluruz” diyorlar. “Yunanistan gibi olmak”la emekçileri korkutmaya çalışıyor.

Hükümetin Yunanistan’daki gelişmeleri tam anlamadığı açık. Kemer sıkma politikaları uygulanmaya başladığından beri Yunan emekçileri ayakta, sayısız genel grev yapıldı ve kemer sıkma politikalarını destekleyen bütün partiler seçimlerde ağır bir yenilgiye uğradı. Kazanan ise kemer sıkma politikalarına karşı çıkan sol oldu.

Benzer bir gelişme 2002 yılında Türkiye’de yaşanmış, IMF politikalarını uygulayan, destekleyen bütün siyasi partiler siyasi yaşamdan silinmişti. AKP bu iki deneyi unutmasın ve emekçilerle alay etmeyi kessin! Kamu emekçisine insanca yaşayacak bir ücret!

Kendi halkını bombalayan devlet, halka yalan söyleyen bir hükümet

Roboski katliamının sorumlusu AKP’dir

Kendi halkını bombalayan devlet gündürdir yalan söylüyor.

Katliamı “hata” diye yutturmak isteyen hükümetin emrindeki generallere bombardıman yetkisini verdiği açığa çıkıyor.

Başbakan bombardımana “doğal” diyor, Cumhurbaşkanı ile birlikte orduya övgüler yağıdırıyor. Uludere katliamının

sorumlusu, bölgedeki işgalci güç ABD ordusunun verdiği istihbaratın ardından, kendi generallerine operasyon yetkisi veren AKP hükümetidir.

Askeri vesayete kafa tutmakla övünen AKP konu PKK ve Kürtler olunca vesayetin kararlı savunucusu kesiliyor. “Allah aşkına tazminatla tazminat” diyen Erdoğan çocukları öldürü-

len köylülerle alay ediyor. İstihbaratın kimden geldiği umrumuzda değil. Roboski’de 34 camı katledenler, onlara operasyon yetkisi veren Başbakan hesap vermelidir.

Barış isteyenler seslerini yükseltmeli, AKP’den hesap sormalı.

- Savaşa hayır!
- Operasyonlara hayır!
- Roboski’ye adalet!

➤ 28 Aralık 2011 gecesi Uludere’de sınırı geçen köylülerin F-16’lar tarafından bombalanmasının üzerinden 5 ay geçti. Genelkurmay’a teşekkür eden Erdoğan ve AKP hükümeti bombalama emrini kimin verdiğini açıklamaktan hep kaçtı.

➤ Katliamı soruşturan savcılığın istemine rağmen Genelkurmay ve askeri birlikler ellerindeki belgeleri mahkemeye hala yollamadı.

➤ ABD’de yayınlanan WSJ gazetesine konuşan bir yetkili, istihbaratın kendileri tarafından verildiğini söyledi.

➤ Hükümet bu haberi yalanlayarak, gerekli açıklamayı TSK’nın yapacağını söyledi.

➤ Genelkurmay ise katliama neden olan istihbaratın ABD’den geldiğini açıkladı.

➤ Erdoğan günler sonra konuştu ve operasyon yetkisini bizzat orduya devrettiğini açıkladı, katliamı savundu: “Bizim Silahlı Kuvvetlerimiz bu görevi samimi bir şekilde yapmıştır.”

“Özür dilensin, hesap sorulsun”

Uludere (Roboski) katliamının ardından 150. günde sokaktayız
26 Mayıs (Cumartesi) saat 18.00’de

Galatasaray Meydanı’nda buluşalım

Kriz ve sosyalistler

Dünyada gündemi kriz ve krize karşı emekçilerin her cephede mücadelesi belirliyor.

Türkiye'de ise gündem gene özgürlükler ve barış. Birbirinin içine giren bu iki sorun, önümüzdeki günlerde yeni anayasa maddelelerinin çıkması ile belirlenecek.

Kriz dünya çapında ama özellikle Avrupa'da derinleşiyor. Yunanistan krizinin en sert vurduğu ülke ama emekçilerin de en sert karşı koyduğu ülke.

17 genel grev üzerine son seçimlerde, faşistlerin küçük bir artışına karşı, PASOK'un solundaki güçler büyük bir sıçrama gösterdi.

Sol Yunanistan dışında Avrupa'da her yerde kazanıyor. Şimdi sorun solun krize vereceği yanıt.

İktidara gelen sol kemer sıkma politikaları ile mi krizi atlattıya çalışacak yoksa borçları ödemeyi reddeden, işçi ve emekçilere değil bankerlere, finans kuruluşlarına, patronlara kendi yarattıkları krizi ödeyen bir politika mı izleyecek.

Birinci yol tutulduğunda bugün yükselen solun hızla gerileceğini göreceğiz.

İkinci yol tutulduğunda ise toplumun nasıl farklılaşacağını ve toplumsal bir devrime doğru evrileceğini göreceğiz.

Özgürlük olmadan barış, barış olmadan özgürlük olmaz

Bugün Türkiye'de bu iki mücadele alanı iç içe geçmiştir. Özgürlükçü bir anayasa bekleyenler mutlaka adil bir barış için de mücadele etmek zorundadır, barışı kazanmak için mücadele edenler ise özgürlükleri de en geniş anlamı ile kazanmak için mücadele etmek zorunda.

Bu nedenle özgürlükçü bir anayasa son derece önemlidir.

Askeri vesayetinin bütün izlerinden temizlenmiş, Kemalist devletin araçlarından arındırılmış yeni bir anayasa tam anlamıyla özgürlükçü olabilmek için mutlaka Kürt halkının ulusal kimliğine de tanımak zorunda.

Böylesi bir anayasa ancak savaşın bitmesi, adil bir barışın kazanılması ile mümkündür.

“Öcalan'a özgürlük”

Barışın kazanılması için görüşmelerin başlaması gerektiğine inanan ve görüşmelerde Kürt tarafını Abdullah Öcalan'ın temsil etmesi gerektiğini düşünen 7 kadın aktivist “Öcalan'a Özgürlük” Platformu'nu kurdu.

Öcalan'a Özgürlük Platformu geçtiğimiz hafta sonu İstanbul'da bir basın açıklaması yaparak kuruluş nedenlerini kamuoyuna açıkladı.

Platform devlete seslenerek “Kürtleri kazanın” diyor ve devam ediyor “Kürtlerden özür dileyin, aldığımız canlar, çocuklarımız paramparça ettiğiniz cenazeleri, topraktan fıskıran kafatasları ve kemikler için özür dileyin” diyor.

Platform'un basın açıklaması “Ülkeye barış getirin. Barış hepimizi hayata geri dödürecektir” diye bitiyor.

Basın toplantısını avukat ve Özgür Gündem gazetesi genel

yayın sorumlusu Eren Keskin açtı.

Toplantıya Platform kurucularından Emine Ayna'nın yanı sıra yazar Vedat Türkalı, geçen dönem İstanbul milletvekili Ufuk Uras, DSİP Genel Başkanı Doğan Tarkan, İrkçılığa ve Milliyetçiliğe DurDe Girişimi'nden Şenol Karakaş, Küresel Barış ve Adalet Koalisyonu'ndan Yıldız Önen ile aktivistler Zeynep

Tanbay ve Şanar Yurdatapan da katıldı. Vedat Türkalı "Tayyip senun tufeğün boşa atayı. Kendini ölüme atıyorsun. Öcalan'a özgürlük ver, rahatça konuşalım. Türkler de bütün halklar da kurtulsun" dedi.

Ufuk Uras da “çözüm için müzakere süreci başlamalıdır” dedi.

DSİP'den Doğan Tarkan ise “Özgürlüklerin olduğu bir anayasa ancak

Kürt halkının kimliğinin tanınması ile mümkündür” diye konuştu.

DurDe adına konuşan Şenol Karakaş da “Öcalan'a özgürlüğün barışı getirecek en önemli adım olduğunu” vurguladı.

Basın toplantısına katılanlar Öcalan'a özgürlük için önümüzdeki günlerde çalışmalarını hızlandıracaklarını, barışın kazanılması için bunun zorunlu olduğunu vurguladı.

KKTC polisine Türkiye'den müdür geldi

KKTC Başbakanı İrsen Küçük polisin başına Türkiye'den bir amirin geleceğini açıkladı.

Türkiye'den bir polis müdürünün KKTC polisinin başına getirilmesinin tam da emekçi eylemlerinin yoğunlaştığı bir ortamda olması önemli.

KKTC'de yayınlanan Afrika gazetesi "Türkiye'de askere karşı polis teşkilatını güçlendiren Tayyip Erdoğan, Kıbrıs'ta da aynı şeyi yapma peşinde. Ankara'da, KKTC'deki eylemlerde polisin eylemcilere karşı 'fazla hoşgörülü' davranışını görüşü yaygın" şeklinde bir yorum yaptı.

Kurulduğu günden beri bağımsız bir devlet olduğu iddia edilen KKTC'nin polis örgütünün başına Türkiye Cumhuriyeti'nden bir polisin müdür olarak atanması bu kukla devletin durumunu çok iyi gösteriyor.

Ortada bağımsız bir devlet değil, Türkiye Cumhuriyeti'nin işgali altında olan bir toprak parçası var.

Ne var ki Kıbrıslı Türk toplumu Türkiye'nin işgaline karşı. Türkiye'nin her konuda içişlerine müdahalesine karşı. Fakat en önemlisi Kıbrıslı Türk toplumu Kıbrıs Cumhuriyeti ile birleşmeden yana. Bu nedenle KKTC'nin Türkiye'ye ilhal edilmesi endişesi Kıbrıs Türk toplumunun sürekli bir endişe konusu.

NATO basın açıklaması

ABD'nin Şikago kentinde toplanan NATO zirvesine karşı dünyanın her yerinde savaş karşıtları sokağa çıkarak "NATO'ya hayır" dedi.

Türkiye'de de Küresel Barış ve Adalet Koalisyonu (BAK) İstanbul Galatasaray'da bir basın açıklaması yaptı.

Gösteride "Savaşa hayır", "Katil NATO İncirlik'ten defol", "NATO'ya hayır" sloganları atıp, "NATO Afganistan'dan defol", "NATO İncirlik'ten defol", "NATO Kürecik'ten defol" dövizleri taşıdı. Basın açıklamasını Nilüfer Uğur Dalay okudu.

Frankfurt'ta "İşgal et" eylemi

Almanya'nın Frankfurt şehrinde on binlerce kişinin katıldığı antikapitalist "İşgal et" eylemlerine DSİP üyeleri de Die Linke (Sol Parti) ile birlikte katıldı.

"İşgal et" eylemi Frankfurt'ta son yıllarda yapılan en büyük

eylemdi. Almanya'da ki eyleme İtalya, Yunanistan, Fransa, Portekiz ve İspanya'dan da destek geldi.

Göstericiler "İşgal et" eylemlerinin devam edeceğini açıkladı.

Çerkesler "soykırım tanınınsın" diyor

Çarlık Rusya'sının 148 yıl önce gerçekleştirdiği soykırımın tanınmasını isteyen Türkiye'de yaşayan Çerkesler İstanbul'da Taksim Meydanı'nda Rus Konsolosluğu'na yürüdü.

Oldukça kalabalık olan yürüyüşçüler "Sokak, direniş, özgürlük", "Sokaklarda birleş, failinle yüzleş", "Katil Rusya Kafkasya'dan defol" gibi sloganlarını attı.

Rus Konsolosluğu önünde topluluk adına bir açıklama yapan Cankat Acı, uğradıkları haksızlığın telafisi yönünde tek bir adım dahi atılmadığı gibi, Rusya'nın Kafkasya siyasetinde hiçbir şey değişmediği için öfkeli olduklarını, ancak tüm yaşadıklarını rağmen umutlu olduklarını da söyledi.

Çerkes soykırımı

Kafkas halklarından olan Çerkesler başlıca 10 kabileye ayrılıyor ve bu kabilelerin her birisinin kendi dili, lehçesi var.

Çerkes halkları Rusya ile 300 boyunca savaştı, fakat sonunda Çarlık Rusya'sı orduları Çerkesleri 1864'de kesin olarak yenilgiye uğrattı.

21 Mayıs 1864'de Çerkesler askeri yenilginin üzerine başlayan kıyımdan kurtulmak için Osmanlı'ya kaçmaya başladı. Bazı tahminlere göre 500 bin Çerkes bu dönemde Osmanlı'ya sığındı. Bu ilk göç dalgasından sonra da Çerkesler büyük gruplar halinde Osmanlıya sığındı.

1914 Osmanlı nüfus sayımlarına göre 1830-1914 yılları arasında Osmanlı'da 3 milyon civarında Çerkes olduğu tahmin ediliyor.

Çerkeslerin çoğunluğu Müslüman ama Hristiyan ve farklı inançlarda Çerkesler de var.

Gürcistan 21 Mayıs 2011 yılında soykırımı resmen tanıdı.

Türkiye'de yaşayan Çerkesler bir süredir soykırımın tanınmasını için sistemli bir mücadele veriyor.

DSİP, Çerkeslerin haklı mücadelesini destekliyor.

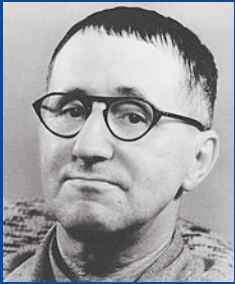

Kürecik resmen NATO'nun

Şikago'da toplanan NATO zirvesi karşı gösteriler sürerken, Füze Savunma Sistemi ve AN/TPY-2 erken uyarı radarının kontrolü NATO generallerine devredildi.

Bu kararlar birlikte Türkiye'de NATO'nun resmen yeni bir askeri üssü daha olmuş oldu.

NATO'nun İncirlik'teki üssünde 90 tane nükleer bomba bulunuyor, Kürecik'teki 2. üs bölge için bir tehdittir.

"Bir banka açmanın yanında bir banka soyamak ne ki?"
Bertolt Brecht

TBMM Anayasa Komisyonu yeni anayasayı yazmaya başladı. Yapılan açıklamalara göre 2 maddede meclisteki 4 parti uzlaştı ve bu iki madde yazıldı.

Komisyon şimdi eşitlik maddesini yazmaya başlıyor.

Türkiye'de şimdiye kadar yürürlükte olan bütün anayasalar ya tek parti diktatörlüğü tarafından ya da askeri darbe rejimleri tarafından yazıldı. Bu nedenle yazılmakta olan yeni anayasa Türkiye Cumhuriyeti'nin ilk sivil anayasası olacak. Bu nedenle çok önemli.

Daha önceki bütün anayasalar devletin egemenliğini öne alan, yurttaşların haklarını sınırlayan belgelerdi. Özgürlüklerden çok yasakçı tanımlarının yapıldığı anayasalar.

Demokratik anayasa olarak sunulan 1960 darbesinin anayasası da bir kısım özgürlükleri tanımamasına rağmen o günden bugüne toplumsal tepesine çökmüş olan bir dizi zorba kurumu yasalastırdı.

Millî Güvenli Kurulu bu anayasa tarafından tarif edildi. Daha sonraki darbe dönemlerinde MGK sürekli olarak daha etkili, yetkin bir kurum haline getirildi. Öyle ki MGK'nın yetkileri birçok konuda halkın oyları ile seçilen TBMM'nin de üzerinde.

1960 darbesinin anayasası MGK'nın yanı sıra Senato ve Anayasa mahkemesini getirdi. Senato meclisi kontrol etmesi için kurulmuştu ve 15 senatör cumhurbaşkanı tarafından atanırken bütün 27

Yasaksız özgürlükçü anayasa

Mayıs darbesi komitesi üyeleri ömür boyu senato üyesiydi. 10 yıl sonra senatonun gereksiz olduğuna karar verildi. Meclisi kontrol etmek için daha az masraflı ve daha etkili kurumlar mümkündü. MGK'nın yetkilerinin artırılmasının yanı sıra Anayasa Mahkemesi daha etkili hale getirildi, yüksek adalet kurumları askeri vesayetin kontrolü altına alındı.

Kemalist devlet, 12 Eylül'de sanki yepyeni bir anayasa yapıyor havasında baskıcı, sınırlayıcı bir anayasa yaparak toplumu her açıdan tam bir cendereye aldı.

Özgürlük istiyoruz

Yeni anayasada özgürlük istiyoruz. Devletin değil yurttaşların haklarının öne çıkarılmasını istiyoruz.

Ama en önemlisi yeni anayasada ırkçılığın olmamasını ve Kürtlerin ulusal kimliklerinin tanımlanmasını istiyoruz.

Türkiye'de özgürlüklerin

genişlemesinin en önemli maddesi açık ki Kürt kimliğinin tanınmasıdır.

Hazırlanan yeni anayasa Kürtlerin ve diğer halkların kimliklerine saygılı bir anayasa olmadığı takdirde özgürlükçü bir anayasa olmayacaktır.

Kürt kimliğinin anayasada tanımlanması ise önce barışa gerektirmektedir. Barış olmadan özgürlükler olmaz, aynı şekilde özgürlükler olmadan barış da olmaz.

Bu nedenle sosyalistler barış ve özgürlükler sorunlarını iç içe geçmiş iki sorun olarak ele alıyorlar ve her ikisinin birden kazanılması gerektiğini söylüyor.

Yeni anayasa önümüzdeki dönemin en temel mücadele alanıdır, bu anayasada özgürlüklerin daha geniş olması için büyük bir mücadele vereceğiz.

Her alanda özgürlükler için, özgürlüklerin genişlemesi için, eşitlik için mücadele edeceğiz.

Yazılan yeni anayasada;

➤ Yasakların değil özgürlüklerin tanımlanmasını,

➤ Kürt ulusal kimliğinin anayasada yer almasını,

➤ Kadınların ve cinsel yönelimlerin haklarının tanınmasını,

➤ İşçi ve emekçilerin haklarının korunmasını istiyoruz.

➤ LGBT aktivistleri haykırdı:

"Eşitlik yoksa, barış da yok"

KAOS GL tarafından koordine edilen ve bu yıl yedincisi düzenlenen **Uluslararası Homofobi Karşıtı Buluşma**'nın sonunda yapılan homofobi ve transfobi karşıtı yürüyüşe yüzlerce aktivist katıldı.

Rusya, Macaristan, Norveç, Almanya, Peru, İspanya, ABD gibi pek çok ülkeden katılımcı da yürüyüşte yerini aldı.

Eylemde Türkiye'ye sığınmış İranlı LGBT mülteciler de

vardı.

Öteki Bisiklet grubu ise bisikletleriyle eyleme gelerek destek verdi.

Anayasal olarak cinsel yönelimlerin tanınmasının, travesti ve transeksüel cinayetlerinin faillerinin cezalandırılmasının da talep edildiği eylemde, **"Eşitlik yoksa, barış da yok", "Baskı şiddet ahlaksa biz ahlaksızız", "Dünya yerinden oynar, ibneler özgür olsa"** gibi

sloganlar atıldı.

Kurtuluş Parkı'ndan başlayan eylem, **Ziya Gökalp Caddesi** üzerinde tüm coşkusuyla caddeye taşdı. **"Heteroseksizme teslim olmayacağız! Ya eşitlik, ya hiç!"** pankartı açan ve ayrımcılığa karşı gökkuşağı bayrağını öne çıkaran LGBT hakları savunucuları **Sakarya Caddesi**'nde oturma eylemi ve basın açıklamasıyla eylemlerini bitirdi.

➤ Homofobiye, transfobiye dur de!

Homofobi ve transfobi en önemli ayrımcılık türleri arasında sayılıyor. Eşcinseller ayrımcılığa maruz kalıyor, kimliklerini gizlemek zorunda kalabiliyor, açıkladıkları durumlarda ise "tedavi" edilmeye çalışabiliyor.

Cinsel yönelimler anayasal olarak tanınmıyor, eşcinsel evlilikleri yasal bir zemine kavuşmuş değil. Transeksüeller ise tüm bu ayrımcılıkların üzerine bir de "kabahatler kanunu" sebebiyle sürekli olarak para cezalarına maruz bırakılıyorlar. Büyük bir çoğunluğu seks işçiliği yapan trans bireyler nefret cinayetlerinin de hedefi.

Son olarak BDP, Anayasa Uzlaşma Komisyonu'na cinsel yönelimlerin tanınması ve heteroseksüellikten farklı cinsel yönelimlere sahip olanların da eşit haklara sahip olabilmesi için bir öneride bulundu. Hükümet partisi **AKP** ve faşist **MHP** bu öneriyi "Genel ahlaka aykırı" olduğu gerekçesiyle karşı çıktı. İnsan hakları ve özgürlük söz konusu **LGBT**'ler olunca kolayca rafa kaldırıyor. Sizin "genel ahlakınız", "yok" dediğinde **LGBT** bireyler yok olmuyor.

Sosyalistler her türlü cinsel kimlik ve yönelimin özgürleşme mücadelesinin en önünde yer almalıdır. **LGBT**'lerin özgürlük mücadelesi sosyalistlerin de mücadelesidir.

Kriz derinleşiyor

Seçimlerin ardından Yunanistan'da hükümet kurulmadı ve bu durum üzerine seçimlerin yenilenmesine karar verildi.

Yeni seçimlerde geçen seçimlerde ikinci olan Radikal Sol Parti Syriza'nın birinci parti haline geleceği, Pasok'un daha da eriyeceği tahmin ediliyor.

Syriza'nın seçimleri kazanması durumunda Yunanistan'da IMF, Avrupa Merkez Bankası ve AB'nin dayattığı kesinti programlarına karşı bir hükümetin kurulması mümkün olacak. AB liderleri daha şimdiden paniğe kapıldı.

Yunanistan'da Syriza'nın seçimleri kazanması Yunanistan'ın Avro bölgesinden çıkması anlamına gelecek ve bu krizi derin bir şekilde etkileyecek.

Yunanistan'ın arkasından İspanya, Portekiz ve İtalya'da da krizin derinleşmesi anlamına gelecek ki bu ülkeler Avrupa Birliği ekonomisinin yaklaşık üçte birini oluşturuyor.

Yunanistan'ın Avro'dan ayrılması Avrupa bankacılığını şiddetle etkileyecek ve tahminlere göre 2008'dekine benzer yeni bir bankalar krizi yaşanacak. Üstelik bu bankalar krizi sadece İspanya ve İtalya'yı değil, İngiltere ve Fransa başta olmak üzere diğer Avrupa

Euro bölgesindeki kriz İspanya ekonomisini sarsıyor. Yüzbinler sokakta direniyor.

Birliği ülkelerini de etkileyecek.

Avrupa Birliği içinde tasarruf politikalarını en keskin biçimde savunan Almanya Başbakanı Merkel Yunanistan'daki gelişmelere rağmen tutumunu değiştirmiyor

G8'de kriz

Yunanistan'da seçim olasılı-

ğın ortaya çıkmasının yanı sıra bugünlerde toplanan G8 zirvesi de krizin derinliğini yansıtıyor.

G8 ülkeleri krizin derinleştiğini açıkça görmelerine rağmen ne yapabileceklerini bilmiyor. Her kafadan ayrı bir ses çıkıyor.

Amerikalılar, İngilizler ve Fransızlar büyüme politikalar-

nı gerekli görürken Almanya kemer sıkma politikalarında ısrarcı.

NATO: Bir başka kriz

Bugünlerde bir başka çok önemli toplantı daha gerçekleşti. NATO ülkeleri Amerika'da Şikago kentinde zirve yaptı.

NATO zirvesi de krizin derinliğini ve kapitalist dünya liderlerinin kriz karşısında ne kadar çaresiz olduklarını gösteriyor.

Afganistan'dan çekilmeyi konuşan NATO ülkelerinin liderleri, bu savaşın mali yükünden kurtulmak istiyor. NATO, Taliban ile anlaşmaya çalışıyor.

NATO liderleri bu arada Suriye'ye saldırılmayacağını, bunun zemininin olmadığını da açıkladı.

Emekçiler ayakta

Kapitalist devletler, bankalar ve patronlar krizin derinliği içinde boğulurken emekçiler her tarafa ayakta.

İspanya'da Öfkeli Hareketi gene yüzbinlerle sokaklara çıktı. İngiltere'de bir büyük grev hareketi gelişti ve polisler bile sendika kurma hakkı istedikleri için yürüyüş yaptılar.

Almanya'da ise "İşgal et" hareketi sokaklarda.

Dünya krizle sarsılırken, gerçek bir değişim kendini dayatıyor.

Mısır:

Askeri yönetim yetkileri arttırıyor

2011 yılının başında milyonlarca emekçinin 18 gün süren mücadelesinden sonra Mübarek'in kaçması üzerine yönetime el koyan Mareşal Tantawi'nin başkanlığındaki Yüksek Askeri Konsey, başkanlık seçimlerinden önce anayasal düzenlemeler yaparak silahlı kuvvetlerin yetkilerini arttırmayı planlıyor. Devrimci güçlerle ilk günden

beri çatışan Yüksek Askeri Konsey, Mübarek dönemini aratmayan bir baskı rejimi sürdürüyor.

Devrimciler Yüksek Askeri Konsey'e karşı aralıksız bir mücadele içinde. Son olarak İslamcı muhalefet ile birlikte Savunma bakanlığı önünde gerçekleştirilen gösterilere asker ve polis şiddetle saldırıyor ama direniş sürüyor.

Suriye:

Esad rejimi saldırıyı sürdürüyor

Suriye'de Esad rejimi ve muhalefetin Annan Planı'nı kabul etmesi ile birlikte ateşkes de kabul edilmişti.

Ne var ki Esad rejimi saldırılarını sürdürüyor, birçok kentte Esad ordusu ağır silahlarla saldırıyor.

Bu arada rejim göstermelik bir seçim ilan etti. Yüzde 50'nin biraz üzerinde bir katılım olduğu açıklandı ama

kimse bu sayının doğru olduğuna inanmıyor. Katılım büyük olasılıkla yüzde 17-18 oranında.

Esad seçim oyununu oynarken muhalefet ise geçtiğimiz hafta Halep, İdlib ve Humus'ta yüzlerce gösteri ile Esad rejiminin karşısına dikildi. Suriyeli emekçiler Esad ve çetesini devirmekte kararlı olduklarını bir kere daha gösterdi.

Sosyalizmde çok parti olamaz mı?

1989 yılında yıkılan Doğu Bloku'na bakılarak sosyalizmin tek parti rejimi olduğu düşünülüyor. Çünkü bütün bu ülkelerde gerçekten de tek parti rejimleri vardı.

Oysa 1917 yılında, işçi sınıfı Rusya'da iktidarı ele geçiren bir tek parti iktidarı kurulmadı. Tam tersine devrimin başını çeken Bolşevik Partisi (sonradan adını Komünist Partisi olarak değiştirdi) yoksul köylülerin örgütü Sol Sosyalist Devrimciler ile koalisyon kurdu.

Bolşeviklerin önderi Lenin yeni devrimci hükümetin tarım programı olarak Sol Sosyalist Devrimcilerin programını olduğu gibi benimsedi.

Hükümeti iki partinin koalisyonu kurduğu gibi, diğer siyasi partiler de özgürdü. Açıkça siyasi faaliyet yapıyor, Sovyet seçimlerine katılıyor ve hatta zaman zaman Sovyet seçimlerinde Bolşevik delegelerin yerine kendi partilerinden delegeler seçebiliyorlardı.

Bu partilerin bazılarının askeri örgütlenmeleri de vardı.

Her şey Sol Sosyalist Devrimcilerin Lenin'e suikast yapması ve ağır bir biçimde yaralaması ile değişmeye başladı. Bu suikast olayından hemen sonra Sovyet rejiminde açıkça varlıklarını koruyabilen siyasi partiler, burjuvazinin Beyaz Ordusu ile birleşerek devrimi şiddet yoluyla yıkmaya karar verdi.

Bu durumda çelişki keskinleşti ve diğer siyasi partilerden Bolşeviklere çok sayıda işçi katıldı. Bolşevikler ise burjuvazi ile birlikte devrimi yıkmak için iç savaş başlatılan partileri yasakladılar.

Sosyalizm mutlaka çok sesli olmak zorunda. Farklı eğilimler kendilerini ifade edebilme özgürlüğüne sahip olmalıdır. Bunun en temel yolu siyasi partilerin özgür olması ve işçi konseyleri seçimlerine özgürce katılabilmeleridir.

Ancak böyle olduğu takdirde işçi sınıfı içindeki farklı eğilimler, talepler siyasi kararlara yansiyabilir ve karar haline gelebilir.

Lenin'in deyişi ile demokrasi sosyalizmin kalbidir. Demokrasi olmadan sosyalizmden bahsetmek mümkün değildir.